

Med Formanden og de Tilforordnede skulle derhos 4 af de i den vedkommende Amtsraadskreds af Amtsraadet udnævnte Mænd (§ 20) deeltage i Overtarationsforretningen. Disse fire Mænd bestemmes saaledes: De tvende, der have deeltaget i den første Forretning, gaae ligefrem ud. Af de Dvrige udskyder den Part, der har forlangt Overtaration, først 6 og derefter Modparten andre 6. Saafremt en Part enten har, istedetfor en af de udnævnte Mænd i Kredsen, benyttet en saadan Mand fra en Naboekreds, eller har ved det frie Valg tilfaldt en af Kredsens udnævnte Mænd, udskyder han i første Fald en mere og i sidste Fald en mindre end ellers.

§ 23.

Samtlige Medlemmer af Tarationscommissionen tillægges hver 2 Rd., og Medlemmerne af Overtarationscommissionen hver 3 Rd. daglig i Diæter, hvorhos begge Commissioners Medlemmer erholde en Godtgjørelse af 3 Mk. for hver Mill, som de i Anledning af Forretningen have at rejse.

Cap. V.

Om Maaden, hvorpaa Opgjørelsen mellem Godseier og Bonde og Panthaver finder Sted.

§ 24.

Dufter en Bonde at erholde sin Gaard overdragen til Selveiendom i Kraft af denne Lov, underretter han paa bevislig Maade Godseieren eller den, der træder i dennes Sted, herom, og denne er da forpligtet til skriftlig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Bonden den Kjøbesum og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Gaarden. Vil Bonden ikke give den forlangte Pris, har han inden andre 4 Uger bevisligt at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og undlader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

Forinden Bonden paa fornævnte Maade henvender sig til Godseieren, skal han deponere 2 Rd. for hver Tønde Hartkorn, Gaarden har, hos vedkommende Sogneraads Formand, hvis Tilstaaelse derfor skal meddeles Godseieren. Hvis Bonden derefter kommer overeens med Godseieren om frivillig Afhændelse, eller han, efterat have forkastet Godseierens Tilbud, fremmer Afholdelsen af en Tarationsforretning inden Udløbet af førstkommende Februar Maaned, erholder han sit Depositum tilbage. I modsat Fald hjemfalder det til Sognets Fattigvæsen.

Det er dog en Selyfølge, at, saafremt Gaarden tilhører et Fideicommis, et Embede eller en offentlig Stiftelse, kan Godsbestidderens udtrykkelige eller stilltiende Erklæring om Salgsvillkaarene iffynd gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden høiere Approbation, medmindre Salg paa saadanne Villkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 25.

Bliver Bonden paa den ovenanførte Maade enig med Vedkommende om Gaardens Kjøbesum m. v., da er Overeenskomsten frivillig og behandles som saadan. Er der imidlertid Panthavere i Godset, som ikke ville give deres Samtykke til Afhændelsen paa de Villkaar, hvorefter Godseier og Bonde have forenet sig, da gjælder vel Overeenskomsten for disses eget Vedkommende; men skal Gaarden ikke fremdeles kunne betragtes og behandles som